

A színború szólóról énekeljeteK

Tanulmányok hitelvi kérdésekről

*„Szeretteim, miközben teljes igyekezettel azon fáradoztam,
hogy közös üdvösségünkről írjak nektek,
szükségessnek láttam, hogy ezt az intést megírjam:
kezdjétek a hitért,
amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott!”
(Júdás 3. – Magyar Bibliatanács ford).*

Tartalomjegyzék

	Előszó	6
I.	fejezet. Fanatizmus és szélsőségek	8
II.	fejezet. Az Igazságban való megalapozódás	16
III.	fejezet. Beleszületni, vagy újjászületni?	30
IV.	fejezet. Gyülekezeti fegyelem	37
V.	fejezet. A végidők maradék egyháza	47
VI.	fejezet. Az elpecsételés munkája	59
VII.	fejezet. Miért alapvető kérdés számunkra a hús nélküli táplálkozás?	71
VIII.	fejezet. Kényszer, vagy készítés?	80
IX.	fejezet. Az istenség három személyének munkája	86
X.	fejezet. Az ember Jézus Krisztus	92
XI.	fejezet. Velünk, vagy az ajtón kívül?	103
XII.	fejezet. Jézus Krisztus, a hármasság üzenet központja	106
	A könyv fejezeteiben külön nem említett források irodalomjegyzéke	113

ELŐSZÓ

„Ama napon a színború szőlőről énekeljetelek.”

„Mint most születtet csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok,
hogy azon növekedjetelek.”

„Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik,
hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök;
és az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékbe oda fordulnak”
(Ésa 27:2; 1Pét 2:2; 2Tim 4:3-4).

EKÖNYVNEK nem az a célja, hogy részletes elemzést adjon a keresztény korszakok különféle szélsőséges mozgalmairól, hanem hogy a korunk egyházát fenyegető külső és belső veszélyekre hívja fel a figyelmet. Ezek a sokszor szinte észrevétlen, árnyalatnyi veszélyforrások óriási károkat okozhatnak az egyházban, ha nem fordítunk kellő figyelmet arra, hogy időben felismerjük és leleplezzük őket. Az apostolok és a reformátorok a maguk korában mindig felvették a küzdelmet e szélsőséges megnyilvánulásokkal szemben, s alapos bibliaismeretüknek, megtért szívüknek és határozott fellépésüknek köszönhetően elfojtották a fanatizmus fel-fellobbanó tüzét.

Az ősellenség azóta kifinomultabb módszerekkel dolgozik. Csalásaival egyrészt az érzéseket és az érzelmeket célozza meg, hogy lelki látásunkat elhomályosítsa s értelmünket eltompítsa (pl: a hagyományok tisztelete, a kultuszi vallásosság, vagy a pünkösdi mozgalomban tapasztalható érzelmi túlfűtöttség által), másrészt a Biblia igéinek mesteri félremagyarázásával (pl: a gnoszticizmus tanainak újraértelmezésével) próbál tévtanokat becsempészni az egyházba.

Az Úr azért szólít fel bennünket szolgálai által, hogy „a színború szőlőről” énekeljünk, s „a tiszta, hamisítatlan tej” után vágyakozzunk, mert olyan időket élünk, amikor az emberek a maguk sajátos szellemi- lelki és érzelmi világához választanak tanokat és tanítókat, s „az egészséges tudomány”-t, a tiszta, mennyei Igazságot egyre kevesebben szenvedhetik el.

Jézus intelme soha sem volt időszerűbb, mint ma: „**Figyeljetelek, vigyázatok és imádkozzatelek**” (Mk 13:33). Ehhez azonban megtért szívre, alapos biblia ismeretre és rendíthetetlen hitre van szükségünk. A Timóteusnak írott

---

apostoli tanács mindnyájunknak szól: **„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét”** (2Tim 2:15).

„Soha, de soha nem volt olyan idő, mikor az igazság többet szenvedett volna a félremagyarázások, lekicsinylések, ellentmondások, romlott vitatkozások miatt, mint ezekben az utolsó napokban. Emberek jöttek be tévtanai sokféleségével, melyeket isteni igazságként mutatnak be a népnek. A népet elbűvöli, ha valami különlegeset, vagy újszerűt hallanak, s nem rendelkeznek elég bölcsességgel, vagy tapasztalattal ahhoz, hogy felismerjék ezen elgondolások valódi jellegét, amit az emberek mint valami fontos dolgot hirdetnek.

Pedig ha valamit fontosnak, Isten szavának kiáltanak ki, az attól még nem lesz igazság. Ó, mennyire feddi ez a kegyesség alacsony színvonalát a gyülekezetekben. Akik valami eredetűt akarnak előadni, azok új és idegen dolgokat fognak emlékezetbe idézni, és mérlegelés nélkül állnak elő e megbízhatatlan elméletekkel, melyeket értékes elméletként szóttek össze, s élet és halál kérdéseként adják elő.

Nálunk az Igazság, a szilárd Igazság Isten Igéjéből. Jobb lenne hát, ha a kitalálásokat és elméleteket bölcsőjünkben fojtanánk el, ahelyett, hogy melegengetjük, és előtérbe állítjuk őket. Nekünk Isten hangjára a kijelentett Ige, a biztos prófétai ige alapján kell hallgatnunk” (BC 166).

A szerző

XII. fejezet

Jézus Krisztus a hármass angvái üzenet központja

Avagy: Az Igazság, ahogy az Krisztusban van

”Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettről.” (1Kor 2:2)

AZ EVANGÉLIUM hirdetése immár hatezer éves múltta tekint vissza. E hat évezred során Istennek mindig voltak időszerű üzenetei az adott kor népe számára, s voltak hitpontok és tantételek, melyekben azt kifejezésre juttatta. Azonban a kijelentett igazság mértékétől függetlenül mindig Jézus Krisztus volt az üzenet hirdetésének központja, az Evangélium megelevenítő Ereje, s mindmáig Reá épül és a Vele való kapcsolat mélységétől függ az ember üdvössége és boldogulása e világban.

Amikor az Örömhír nem kelt örömet

Mégis gyakran előfordul, hogy sokan meglepedeznek az Evangélium megelevenítő Erejéről, üdvösségünk Kösziklájáról, a személyes Jézusról és vallásos életük pusztán tantételek, szabályok, és szokások gyakorlásában merül ki. Megelegszenek ennyivel és nem is vágnak többre. Szeretik az igazságot, eljönnek az összejevetelekre, adakoznak is a mű fenntartására, és örömeiket lelik a testvéri közösségben. Vallásos életük mégis üres és színtelen, s mikor majd eljön a végső próba, híjával találtnak.

Róluk tesz említést Ezékiel próféta, mikor ezt írja: „*És eljönnek hozzád, ahogy a nép össze szokott jöni, s oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédidet, de nem cselekeszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkokra, szívök pedig nyereség után jár. És ímé, te olyan vagy nekik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédidet, de nem cselekszik azokat*” (Ez 33:31-32).

Pál apostol előtt prófétái látomásban jelent meg, hogy a Krisztus második eljövetele előtt élöket általában ez a lelkület fogja jellemezni. „Az utolsó na-

pokban nehéz idők állanak be” - írja -, „mert lesznek az emberek magukat szeretők, ... inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői, kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét” (2Tim 3:1-5).

Jézus a köves talajra hullot mag, és a balga szüzek példázatában beszél a hívőknek erről az osztályáról (Mt 13:5. 20-21; 25:1-12).

„A bolond szüzek által képviselt emberek nem képmutatók. Tisztelik és pártfogolják az Igazságot; szeretik azokat, akik hisznek az Igazságban; mégsem vetik alá magukat a Szentlélek munkájának. **Nem estek a Sziklára, Krisztus Jézusra, és nem engedik, hogy régi természetüket szétűzza.** Akárcsak a köves talajjal ábrázolt hallgatók, **szívesen hallgatják az Igét, de nem igazodnak elveihez. Az Ige hatása nem tartós. A bolond szüzekkel ábrázolt osztály... megelégszik felszínes cselekedetekkel. Nem ismerik Istent. Nem tanulmányozták jellemét, nincs közösségük Vele. ...Istenszolgálatuk formásságá süllyedt”** (KP 284/2).

Úgy szóljunk, mintha Isten kérne általunk

Miután a gyülekezetben hosszú időn át csak Jézusról és az Ő munkamódszereiről beszéltem, valaki odajött hozzám és ezt kérdezte:

- Miért nem beszélsz valami időszerű igazságról? Például a szombatról, a tízparancsolatról, a próféciákról vagy a hármasszöveg üzenetéről?

Erre azt válaszoltam, hogy sem a szombat, sem a tízparancsolat, sem a próféciák, sem pedig a hármasszöveg üzenet nem lesz képes bennünket megtartani a nyomorúság idején, ha százszor megtanuljuk is. De ha Jézust megismerjük, megszeretjük és befogadjuk, Ő képes lesz megtartani minket, és képes lesz ezeket az egyébként nélkülözhetetlen igazságokat is megeleveníteni bennünk.

„Az igazság elméleti ismerete lényeges. De **a legnagyobb igazságok ismerete sem fog bennünket megmenteni. A mi tudásunknak gyakorlatinak kell lennie”** (Riewiev and Herald 1887. május 27. Krisztus a mi igazságunk 72. old.)

A hármasszöveg üzenet azzal a felszólítással kezdődik, hogy először is éljünk istenfélő életet, és törekedjünk arra, hogy Isten meg tudja dicsőíteni, vagyis meg tudja mutatni magát bennünk. Vajon megvalósul-e az Úrnak ez a szándéka általunk?

Ahogy jársz-kelsz a világban, egyre több reményvesztett, csüggedt, megkeseredett emberrel találkozol. Amikor egy ilyen szerencsétlen ember a bizalmába fogad, és elmondja a panaszát, például hogy elhagyta a felesége,

hogyan elzúllott a fia, hogy elbocsátották a munkahelyéről, talán így próbálok vizsgálni őt:

- Tudod, közel van Jézus eljövetele, és hamarosan elpusztul a világ tűz által. A pápaság becsapta az emberiséget, és ha nem tartod meg a tízparancsolatot, s ezen belül a szombatot, te is elveszel.

Jézus úgy beszél a Szentlélekről, mint Vigasztalóról, Aki a vigasztalást Tőle veszi, és megjelenti nekünk (Jn 15:26; 16:14). A Szentlélek Jézussal vigasztalja a megkeseredett szíveket. Jézussal, Aki Teremtőnk, Megváltónk, Közbenjárónk, Szabadítónk, Testvérünk és Barátunk. És ha bennünket Isten Lelke vezérel, akkor Jézushoz vezetjük, és Jézussal vigasztaljuk a megfáradtat, s a terhek alatt roskadozókat.

Hol van a mi Megváltónk atyai szeretete az olyan vigasztalásban, amelyből hiányzik az irgalom és az együttérzés? Amelyben csak helyreigazításról, törvényekről és szabályokról van szó? Ha csak ennyire vagyunk képesek, Jób szavaival szólva „nyomorult vigasztalók” vagyunk. Csak az üzenet betűjéről teszünk bizonyosságot, mert a szívünkben sincs más, csak betű.

„Az igazság elméletében való hit nem elégséges. Ezen elméleteknek a hitetlenek előtti hirdetése nem jelenti azt, hogy bizonyosságot tettél Krisztusról” (Review and Herald 1891. február 3. Krisztus a mi Igazságunk 72. old.)

Több évvel ezelőtt találkoztam egy asszonnyal, aki miután meghallgatott bennünket, ezt mondta:

- Nézd, igazán nagyon szépen és értelmesen el tudjátok mondani azt, amit hisztek, de én beszéltem más egyházakból, más felekezetekből valókkal is, és ők is ugyanilyen szépen és értelmesen elmondták nekem azt, amit ők hisznek. Mondjátok, hogyan döntsem el, hogy melyik az igazság?

Ekkor megértettem, hogy az Evangélium hirdetése több mint a bibliai bizonyítékok ismertetése. Az Evangélium hirdetése Krisztus jellemének és erejének a szemléltetése és gyakorlása.

„Krisztusért járván tehát követségben”, úgy szóljunk, úgy tegyünk bizonyosságot, „mintha Isten kérne mi általunk” (2Kor 5:20).

Mi módon szól Isten általunk a Szenthely igazságáról?

A hármasközi üzenet beszél Jézusnak a szentek szentélyében folyó szolgálatáról, de nem azért, hogy ezzel rémítgessük és fenyegezzük az embereket. Az Írások szerint ez a szabadulás örömhíre. Boldog, aki várja, és

megéli ezt az időt és boldog, aki az Úrban hal meg ez időtől fogva (Dán 12:12; Jel 14:13). Hirdessük hát úgy a Szenthely Igazságát, mint a legörvendetesebb hírt a világon.

„És így szólotok ama napon: Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek közt nagyságos dolgait, mondjátok, hogy nagy az Ő neve. Mondjátok éneket az Úrnak, mert nagydolgot cselekedett; adjátok tudtára ezt az egész földnek” (Ésa 12:4-5).

„Tudtul adta az Úr az Ő szabadítását; a népek előtt megjelentette az Ő Igazságát. Megemlékezett az Ő kegyelméről és az Izrael házához való hűségéről. Látták a föld határai mind a mi Istenünknek szabadítását.

Vígán énekelj az Úrnak, te egész föld; harsanjatok fel, örvendezetek és zengedeztetek! Zengedeztetek az Úrnak hárfával, hárfával és hangos énekléssel; trombitákkal és kürtzengéssel vigadozzatok a Király, az Úr előtt! Harsogjon a tenger és minden benne való, a világ, és akik lakoznak benne! A folyóvizek tapsoljanak, a hegyek együttesen örvendezzenek az Úr előtt, mert eljön megítélni a földet; megítéli a világot igazsággal és a népeket méltányossággal” (Zsolt 98:2-9).

Mi módon szól Isten általunk

a tíz törvényről?

A hármass angyalü üzenet beszél a törvényről, de ne feledjük, hogy a törvény vége (célja) Krisztus, hiszen a törvény, amely rámutat a bűnre, minden bűnbánó bűnöst Krisztushoz vezérel, aki megbocsát, megszabadít és megigazít.

„Mert a törvény vége (célja) Krisztus minden hívőnek igazságára” (Róma 10:4).

„Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg” (Gal 3:24).

„A Mózes arcán ragyogó dicsőség Krisztus igazságának visszatüköröződése volt a törvényben. **A törvénynek önmagában nem lenne dicsősége, csak ha abban Krisztus testesül meg.** Nincs ahhoz hatalma, hogy megváltson. **Csak akkor ragyog, ha abban Krisztus van bemutatva, aki igazsággal és igazságossággal teljes”** (1SM 224).

Mi módon szól Isten általunk

a szombat Igazságáról?

A hármass angyalü üzenet beszél a szombat igazságáról, de nem azért, hogy kivont karddal kárhoztassuk a vasárnapünneplőket, hanem hogy bemutatassuk: Jézus, aki elrendelte a hetedik napi nyugalomnapot, ezen a na-

pon szeretne találkozni velünk, hogy tanítson, és különleges áldásában részesítsen minket. Ő a szombatnak is Ura, és már a teremtésnél tudta, hogy az embernek - függetlenül attól, hogy a munkája fárasztó-e, vagy sem -, szüksége lesz egy napra, amit Teremtőjével töltsön. Az együtt töltött szombatok során pedig megismerhetjük és megszerethetjük Őt, s Ő elpecsétel bennünket, mint drága áron megváltott tulajdonait.

A szombat igazságát csak úgy tudjuk hitelesen és elfogadhatóan bemutatni, ha annak a központjában Jézust, a szombat Urát szemléltetjük. Amennyiben ez megvalósul, az ígéret is beteljesedik.

„És lesz ama napon, hogy Isai gyökeréhez, aki a népek zászlója leszén, eljőnek a pogányok, és az ő nyugodalma dicsőség leszén” (Ésa 11:10).

Mi módon szól Isten általunk

a kereszténység elvilágiasodásáról, Babilon bukásáról?

A hármass angalyi üzenet beszél a kereszténység elvilágiasodásáról, Babilonná válásáról és végső bukásáról, de nem azért, hogy nagy hangon elítéljük a keresztény egyházakat, hanem hogy a bennünk lévő Krisztus megnyilatkozása vonzóvá és nyilvánvalóvá tegye számukra az Igazságot.

Az Úr így szól: **„Kevés az, hogy nékem szolgálj légy, a Jákób nemzetséginek megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!”** (Ésa 49:6).

„Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik. És népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez” (Ésa 60:1-3).

„Istennek ékkövei vannak minden egyházban s nekünk nem az a dolgunk, hogy nagy hangon elítéljük a vallásos világot, hanem hogy alázatosan és nagy szeretettel hirdessük mindenkinek az igazságot, amint az Jézusban van. Hadd lássanak az emberek istenfélelmet és odaadást, hadd lássanak krisztusi jellemet. Akkor majd vonzódni fognak az igazsághoz. Aki Istent szereti mindenk felett, s embertársát pedig mint maga-magát, az világosság lesz a világban. Akik ismerik az igazságot, közölkék is másokkal. Magasztalják Jézust, a világ Megváltóját, hozzák előtérbe az élet igéjét” (BC 110/4).

Az Igazság maga Krisztus. Az embereket a bennünk lakozó Krisztus győzi meg az Igazságról. Így teljesül majd az ígéret:

„Akkor megtelt a száánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozáással. **Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr!**” (Zsolt 126:2).

„E napokban lesz az, hogy a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad egy zsidó férfüba s ragad annak ruhája szélébe, mondván: **Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!**” (Zak 8:23).

„**Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését**” (Róma 8:19).

Míg kiábrázolódik bennünk a Krisztus...

A Jézus korabeli zsidó nép nagy tragédiája nem abban rejlett, hogy nem ismerték és nem fogadták el a törvényt betü szerint. Ismerték, elfogadták és oktatták is. Söt: még ök maguk is ragasztottak hozzá további cikkelyeket. Viszont nem fogadták be azt, Aki eleven valósággá, testükké és vérükké tehette volna ezeket a nélkülözhetetlen igazságokat.

Isten népe a föld történelmének ezen utolsó korszakában, ugyanebben a hibában leledzik. A hü Tanü szomorúan panaszolja, hogy nem ismerjük fel állapotunkat, s nem tudjuk, hogy Reá van szükségünk. Pedig a hármass angyalü üzenet tartalma, alfája és ömegája Jézus. Ö a szívünk ajtaján kopogtatva szüntelenül kér bennünket, hogy forduljunk Hozzá, mert nélküle semmit sem tehetünk, de mi sokszor mégis nélküle akarunk dolgozni, és ilyenkor csak szavait hirdetjük hatalma és ereje nélkül.

„Azon nép közt, akik vallják, hogy hisznek hitünk tanításaiban, vannak olyanok, akiket a farizeusi lelkület töltött el. Hacsak percről-percre meg nem ragadják a keresztre feszített és feltámadott Üdvözítő vérenek érdemeit, úgy Krisztus nélkül fogják hirdetni az Igét, s a botlás kövévé válnak olyan lelkek számára, akik az üdvösség útja után kutatnak” (Kiben bízhatunk? 1. kötet, 333).

Nemrég valaki ezt mondta nekem: - Tudja, én úgy gondolom, hogy Isten nem egyformán szereti az embereket. Van, akit jobban szeret és van, akit kevésbé.

- Miből gondolja ezt? – kérdeztem.

- Vegyük például a tanítványokat - mondta. Közülük is csak hármat kedvelt igazán Jézus, mert mindenhova öket hívta, és szinte mindig csak velük beszélt.

- Tudja, ez éppen fordítva van - feleltem. Nem Isten az, aki nem szeret bennünket egyformán, hanem mi emberek nem szeretjük egyformán Istent. Az Úr csak azzal tudja bizalmas gondolatait, és titkait megosztani, aki Öt

közel engedi magához, s aki Őt a szívébe fogadja. És az ilyen embert tudja megbízni olyan feladatokkal, amit az iránta bizalmatlan emberekre nem bízhatott. Az Úr szívesen elmondaná ezeknek a bizalmatlankodó, félszívű embereknek is, amit a hozzá közel állóknak elmondott, és szívesen megbízná őket is olyan feladatokkal, amelyekkel az Őt szeretőket bízta meg, de ezek az emberek bizalmatlanságuknál fogva nem értenék meg szándékát és nem értékelnék bizalmát.

Isten szeretné, ha nem csak Ábrahám, hanem Ábrahám magva, azaz mi is a barátai lehetnénk, de nem mindenki hajlandó eleget tenni azoknak a feltételeknek, amelyeknek Ábrahám eleget tett, mégpedig hitből.

Isten szeretné, ha nem csak Dávidról, hanem mindnyájunkról elmondhatná, hogy szíve szerint való emberek vagyunk, de sajnós, nincs mindenkinek olyan töredelmes, bűnbánó szíve, mint Dávidnak.

Isten mindenkit szeretne Izraelnek, azaz győztesnek nevezni, de nem mindenki küzd olyan elszántan és kitaróan a bűnbocsánatért, mint Jákob, s így nem is vívhatják ki a győzelmet.

Isten gondviselése

az iránta bizalmatlan lelkek iránt

Ne gondoljuk azonban, hogy az Úr az iránta bizalmatlanokról, a félszívűekről, a balga szüzekről nem gondoskodott. Ő rendelte el, hogy akinek erősebb hite, nagyobb bölcsessége, vagy kiterjedtebb ismerete van, az segítsen azokon, akik gyengélkednek a keresztényi élet e területén.

*„Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, néktek pedig nyomorúságotok legyen, hanem egyenlőség szerint; **e mostani időben a ti bőségtek pótolja amazoknak fogyatkozását**” (2Kor 8:13).*

*„**Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére**” (Róma 15:1-2).*

Legyünk azért türelmesek egymáshoz, s imádkozzunk egymásért az apostol szavaival.

*„Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülök, **míglen kiábrázolódik bennetek Krisztus**” (Gal 4:19).*

*„**Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére**” (Ef 4:13).*